

**Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro
singulis Anni diebus**

Complectens Aprilem, Majum, Junium

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 12. De respectu hominum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60514](#)

Junius.

¶:¶:¶:¶:¶:¶:¶:¶:

DIES XII.

De Respectu Hominum.

I.

Magna fide opus est ad credendum, hominem cruci affixum esse Deum; sed ratione careat, necesse est, qui illum Deum esse credit, & tamen ei servire, séque ejus subditum publicè profiteri erubescit. Christum Magistrum, Deumque tuum esse fateris; imò id ipsum tibi honori ducis; & tamen horres fateri, te ipsius servum, & discipulum esse. Potestne quis imprudentius agere? Profiteris te Christianum; & bonus Christianus videri erubescis. Ubi est ratio tua? gloriosum tibi esse credis, quod elegans hoc nomen portes; & confunderis, cum ejus munus publicè implere videris. Quanta animi levitas? In Christum credere, & ipsius Evangelium erubescere; ejus legem aestimare, & verendum tamen id exercere, doctrinam ipsius profiteri, & ab ejus exemplis abhorre; fidem Christiani habere, & vitam Ethnici ducere, est in Spiritum Sanctum peccare; est veritatem in injustitia retinere; est animo apostamatam esse. An non talis es?

II. Quod

II. Quòd ethnico cuiquam difficile accidat, credere hominem in patibulo mortuum esse Deum, non miror. Ipsius incredulitas excusationem unctione admittere videtur. Verùm, quòd Christianus, qui eum Deum esse agnoscit, in medijs ejus opprobrijs eum adorare, eumque Deum suum publicè profiteri erubescat, nec concipi, nec excusari potest. Erubescēsne in die iudicij, re ad Christum pertinere, cum electis ad ejus dexteram statui? an non id honori tibi duces? cedo; cur igitur nunc dedecori tibi ducis, cur difficile tibi accedit servis ipsius anumerari? an non pertimescis minas filij Dei? *Quicunque eru-
bescit me coram hominibus, erubescam illum
coram Patre meo.* Quicunque me Dominum suum agnosceré publicè noluerit, hunc ego publicè negabo, servum meum esse. Quantopere tunc te pœnitēbit, pudebitque perversæ tuæ verecundiæ? quo pretio tunc eam redimere velles? cur id modò non facis, cùm potes? cur non pallam, & intrepidè te Christi esse profite-
ris?

III. Respectus hominum filio Dei mortem attulit. Pilatus perspecta ipsius innocentia, & Iudæorum injustitia fortiter se opposuerat tam illorum persecutionibus,
quām

236 *Considerationes Christianæ.**jūnius.*

quām clamoribus mortem ejus postulan-
tium ; at simul , ac ei Cæsar is indignatio-
nem minitati lunt , timori , gratiâ ejus ex-
cidendi , cessit. Proh dolor ! quoties re-
spectus hominum causa fuit , ut in cordi-
bus hominum Christus moreretur? quoties ,
ut in ijs non nasceretur ? cessant , aut me-
tuunt ad Deum spectare , veriti tum op-
niones , tum sermones hominum ; mundus
timetur , at quid is denique mali inferre
nobis potest ? non verò timetur Deus ; &
quid is mali nobis inferre non potest ? ti-
memus verba frivola ; & non timemus in-
ferorum pænas ; in quas incidendi periculo
timor iste nos exponit. éstne hominis
prudentis , stultorum formidare judicia ?
istorum contemptus , & vituperia veræ
sunt laudes. Et hisce terroris ? éstne i-
pis prudentior ?

Statue te publicè virtutis sectatorem declarare , nec boni quidquam facere per ostentationem , neque ex hominum respectu omittere.

Non enim erubesco Evangelium.
Rom. 1. 16.

Erubescunt negare Christum ; & non
erubescunt negare verba Christi. *Aug.
Serm. 48.*

DIES

